

Τα τζιτζίκια του «Πλάτωννα»

Η δεύτερη ομιλία του Φιλοσοφικού Συμποσίου στην ΑΧΕΠΑ ΝΝΟ

του Δρα Βασίλη Αδρακτά
[φωτό: Τάσος Ζερβόπουλος]

Την Τρίτη, 26 Φεβρουαρίου, στις 8:30 το βράδυ, είχαμε την ευκαιρία να μαζευτούμε και πάλι γύρω στα 15 άτομα στο Φιλοσοφικό Συμπόσιο του Τμήματος «Πλάτων» της ΑΧΕΠΑ ΝΝΟ. Το θέμα που αναπτύχθηκε από τον γράφοντα ήταν Τα τζιτζίκια του Ιλισσού, με βάση μία ενδιαφέρουσα περιγραφική λεπτομέρεια που προσθέτει ο Πλάτωνας στη σκηνή της συζήτησης που πλάθει ανάμεσα στον Σωκράτη και τον μαθητή του τον Φαίδρο στον ομώνυμο διάλογο. Πιο συγκεκριμένα, λίγο έξω από τα τείχη της αρχαίας Αθήνας ο Φαίδρος συναντά τυχαία(;) τον Σωκράτη και πάνε μαζί σε μία παρακείμενη κρήνη του ποταμού Ιλισσού, όπου κάτω από ένα βαθύσκιο πλατάνι, το οποίο δονείται ολάκερο απ' το τραγούδι των τζιτζικιών, συζητούν για τον έρωτα, την ομορφιά, την ψυχή, τη ρητορική, τη φιλοσοφία, μόνο και μόνο για να φτάσουν στο πραγματικό ζητούμενο... τη μανία! Ο διάλογος Φαίδρος είναι ομολογουμένως ένας πολύ ωραίος διάλογος -ίσως ο ωραιότερος διάλογος του Πλάτωννα- αλλά, παράλληλα, είναι πολύ απαιτητικός τόσο στην ανάγνωσή του όσο και στην κατανόηση της διήκουσας θέσης που επιθυμεί να προβάλει ο δημιουργός του. Η τελευταία παρατήρηση ισχύει, όχι απλά επειδή όπως σε κάθε διάλογό του ο Πλάτωννας -κατά το δεινό πρακλείτειο- κρύπτεσθαι φιλεί, αλλά κυρίως γιατί χοροπηδά ξέφρενα από το ένα θέμα στο άλλο, μπερδεύοντας τρόπον τινά τον αναγνώστη. Αυτό, βέβαια, δεν είναι άσχετο με το θέμα της μανίας -μιας και ο ξέφρενος χορός είναι κατεξοχήν τρόπος πρόκλησης και έκφρασης της μανίας- αλλά το αξιολογούμενο εν προκειμένω έγκειται στο γεγονός ότι όλη αυτή η κίνηση και δυναμική του διαλόγου αποτυπώνεται σ' έναν καμβά που παραμένει σταθερός ή, καλύτερα, ακίνητος μέσα στην αεικίνησή του: το τραγούδι των τζιτζικιών!

Ίσως πολλοί να αναρωτηθείτε: 'Καλά, για ποια μανία μάς μιλάς; Τι μανία είναι ετούτη που έχει καταλάβει τον Πλάτωννα; Μας ζητάει, δηλαδή, να αρρωστήσουμε, να τρελαθούμε; Αυτά είναι παράλογα πράγματα!' Και υπό μία έννοια θα έχετε δίκιο, αλλά μόνο υπό μία έννοια... Υπό μία άλλη έννοια, σας διαφεύγει το όλο ζουμί της υπόθεσης. Όταν για να γίνεις αληθινός άνθρωπος πρέπει να βγεις από την αρρωστημένη συνθήκη του καθημερινού ανθρωποειδούς, ε τότε, ναι,

η εν λόγω έξοδος προϋποθέτει και επιβάλλει να αρρωστήσεις ως προς την αρρώστια. Αλλά, όπως ξέρουμε, δύο αρνήσεις μάς κάνουν μία κατάφαση κι επομένως η αρρώστια της αρρώστιας ισοδυναμεί με υγεία! Και δεν θα διαφωνήσω καθόλου ότι όλα αυτά είναι παράλογα πράγματα, όχι όμως επειδή δεν υπακούουν στον λόγο, αλλά επειδή μέσω της πλησμονής του λόγου -του τζιτζικιάσματος του, δηλονότι- μας υποσημαίνουν τα πέραν του λόγου, τη χώρα του υπέρλογου Όντος. Με απλά λόγια, χωρίς μια κατάσταση ψυχής αλλιώς κι αλλιώς -γιατί αυτό θα πει, στο τέλος-τέλος, μανία- δεν μπορεί κανείς να κατορθώσει την ωραιότητα του ανθρωπίνου όντος και το ουράνιο πέταγμα του νου... παραμένει δυστυχώς ανθρωποπίθηκος που ευκαιρώς-ακαιρώς νιώθει σιγουριά με το να περπατάει στα τέσσερα και να σαρώνει με τον εγκέφαλό του την ιλύ της ύλης...

Τα τζιτζίκια του Ιλισσού που συντροφεύουν τον φιλοσοφικά διαλεγόμενο Σωκράτη είναι το ασταμάτητο, το ξέφρενο, το αληθινά μανικό τραγούδι της φύσης που μας καλεί να εγκωμιάσουμε τις μορφές των γύρω μας όντων μέχρι εκεί που δεν παίρνει άλλο, έτσι ώστε να αγγίξουμε το σημείο διάρρηξης της πάμορφης ομορφιάς του κόσμου και να ανακαλύψουμε αίφνης μέσα του τη δική μας ομορφιά. Αυτή είναι η μαγεία της φιλοσοφίας, αυτός είναι ο τζιτζικας-φιλόσοφος ως το ιδεώδες στο οποίο μας καλεί μέσα από τους αιώνες με το δικό του ασταμάτητο τραγούδι ο Πλάτωννας. Κι αν τα κείμενά του έχουν κάποια αξία μέσα στην νεκρική ακινησία των λέξεών τους είναι γιατί, παραδόξως πως, μας υπενθυμίζουν το ζωφόρο και αεικίνητο πνεύμα που τα γέννησε. Αυτό ακριβώς το πνεύμα προσπαθήσαμε να εισπνεύσουμε όσο μαζευτήκαμε στον «Πλάτωννα» τις προάλλες, έτσι ώστε σαν άλλα τζιτζικάκια κι εμείς να τραγουδήσουμε εμπνευσμένα την όποια εμπειρία έχουμε ως μοιράδια του Ελληνικού. Το Φιλοσοφικό Συμπόσιο του «Πλά-

τωννα» είναι μία συντροφιά ανοιχτή σε όλους και δεν αποσκοπεί στην ακαδημαϊκή ή εξειδικευμένη θεραπεία (= καλλιέργεια) του φιλοσοφικού λόγου. Απευθύνεται σε κάθε ενδιαφερόμενο, χωρίς αποκλεισμούς, και ενδιαφέρεται για τη δημιουργία ενός τόπου εντός του πνευματικού τοπίου της Ομογένειας όπου η φιλοσοφία θα αποτελεί γεγονός της στιγμής, της στιγμής του άμεσου και ζωντανού λόγου. Καλοδεχούμενοι, λοιπόν, οι πάντες, αλλά κυρίως και πρωτίστως εκείνοι που δεν τους αρκεί πια ο αυτοβαυκαλισμός των λοιπών ελληνοελλήνων -όπως

τους ονόμαζε ο ασίδιμος καθηγητής μου Δημήτρης Λιαντίνης - αλλά καίγονται μετά μανίας να θητεύσουν στο ελληνικό φαινόμενο... που ομοίό του δεν μαιάδε ο ντιουνιάς! Ραντεβού στην επόμενη ομιλία του Φιλοσοφικού Συμποσίου του «Πλάτωννα» με θέμα «Η σπηλιά του Ζα», την Τρίτη 26 Μαρτίου, στις 8:30 μμ, στο κτίριο της ΑΧΕΠΑ ΝΝΟ, 394-396 Princes Highway, Rockdale. Ίδωμεν!

abundance receive unite. caring LOVE
FRIENDSHIP ask kindness hope
faith support INSPIRE generosity
gratitude compassion volunteer NOW
together SHARING family
community blessings
GIVE humanity unconditional thank you

ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΕΘΕΛΟΝΤΩΝ

Εάν θέλετε να ασχοληθείτε με κάτι πολύτιμο τον ελεύθερο χρόνο σας και να προσφέρετε κάτι το αξιόλογο στον συνάνθρωπό σας, ή απλώς, αν θέλετε να αποκτήσετε καινούργιες γνώσεις, τότε η Εκπαίδευση Εθελοντών θα σας είναι πολύ χρήσιμη.

Η εκπαίδευση είναι δωρεάν και θα λάβει μέρος την:
Τρίτη 26 Φεβρουαρίου, 5 και 12 Μαρτίου 2019

Από τις 9:30 π.μ. μέχρι τις 1:00 μ.μ.
στο Ελληνικό Κέντρο Προνοίας
378A King St, Newtown

Για να πάρετε κι εσείς μέρος στην Εκπαίδευση Εθελοντών μπορείτε να επικοινωνήσετε με το Ελληνικό Κέντρο Προνοίας στο αριθμό (02) 9516 2188 ή admin@gwccs.org.au